Frédéric Chopin skrev sin **Cellosonate i g-mol** i 1845-47. Sonaten er én af utrolig få værker, Chopin skrev for andet end soloklaver. Værket dedikerede han til sin nære ven cellisten Auguste Franchomme, som også hjalp Chopin med de cellotekniske detaljer i sonaten. I 1848 var det Franchomme og Chopin selv der uropførte værket. Dog var denne optræden kun af de sidste tre satser. Det siges, at hans venner havde kritiseret første sats for at være "overbelastet og uklar". Chopin selv var også meget kritisk i kompositionsprocessen. Han havde haft værket frem og tilbage over tre år, mens han ikke kunne beslutte sig for, om han var tilfreds med resultatet. Cellosonaten er det sidste, der blev udgivet i hans levetid, og uropførelsen af sonaten blev også Chopins sidste optræden inden sin død i 1849.

TAK TIL ...

Alle mine lærere helt fra start indtil nu: Maria Minculescu, Morten Zeuthen, Jacob Shaw, Toke Møldrup, David Geber, Richard Krug, Andreas Brantelid og Fredrik Sjölin. De er alle cellister og undervisere af højeste kvalitet og jeg er meget taknemmelig for, hvad jeg har lært af jer hver og én.

Hazel Friedman og Kalle Hakosalo for at spille med til min debutkoncert i aften. Det er første gang vi spiller sammen, men forhåbentlig er det ikke sidste gang!

NOVO Quartet for at være fuldstændig fantastiske venner, kollegaer og rejsemakkere. Tænk at have et fuldtidsarbejde med jer, som ikke engang føles som arbejde.

Tim Frederiksen for at forudse at netop vi fire i min strygekvartet ville være et godt match. Vi er taknemmelige for, at du tændte kammermusikgnisten i os!

Slutteligt må jeg sige tusind tak til mit store kontrabasskab nr. 255. Det har været et uundværligt opbevaringsrum gennem årene. I morgen må jeg hyre en flyttebil og få købt mig en Pelican opbevaringsplads til alt, jeg har kunnet proppe ind de sidste 10 år.

Tak til Frederiksberg Kommune for støtte

FREDERIKSBERG KOMMUNE

DKDM.DK

SIGNE EBSTRUP BITSCH

DEBUTKONCERT

3. juni 2026
Kl. 19.30

Konservatoriets Koncertsal
Julius Thomsens Gade 1

CELLO

DET KONGELIGE DANSKE MUSIKKONSERVATORIUM

Gratis adgang

dkdm.dk

SIGNE EBSTRUP BITSCH

Min første drøm var egentlig at spille guitar. Jeg husker det ikke selv, men jeg har fået fortalt, at min mor først reagerede den dag, jeg kom hjem fra børnehaveklasse og sagde "jeg vil gerne spille cello". Så gik der til gengæld ikke mange minutter før jeg var tilmeldt celloundervisning hos Maria Minculescu på Helsingør Musikskole! Det gik strålende - og jeg syntes også (for det meste), at det var rigtig sjovt. Særligt motiverende var det at spille orkester med andre børn. Det startede med strygeorkester og symfoniorkester på musikskolen, som senere blev skiftet ud med konservatoriets Juniorstrygerne og Zapolskistrygerne.

Under gymnasiet fik jeg alligevel en fiks idé om, at jeg skulle finde en vej i livet, hvor jeg kunne tjene en masse penge – enten blive advokat eller tandlæge. Men efter de tre år havde jeg stadig ikke besluttet mig for, om det skulle være det ene eller det andet. Derfor startede jeg, som en tredje mulighed, på konservatoriet i hvad jeg troede skulle være et sabbatår. Det ene tog det andet, og her er jeg så stadig knap 10 år senere. Dog med smutture til New York, Wien, Oslo og Paris i perioden.

Inden jeg tog til New York i 2019, begyndte jeg at spille strygekvartet med tre skønne medstuderende og barndomsvenner, og i dag er netop denne strygekvartet blevet min fuldtidsbeskæftigelse. Vores navn er NOVO Quartet. Særligt stolt er jeg af vores udnævnelse som BBC New Generation Artists 2025-2027 samt udgivelsen af vores debutalbum TRACK 1, der hurtigt blev udnævnt til Editor's Choice i Gramophone Magazine. Som kvartet rejser vi rundt i det meste af Europa og spiller koncerter, men de seneste år har også bragt os længere hjemmefra til steder som Colombia, Japan, Algeriet, Kenya og Svalbard. Der er sjældent tid til at kede sig, og det er jeg meget tilfreds med.

PROGRAM

CAROLINE SHAW (F. 1982)

Entr'acte {a minuet & trio}

NOVO Quartet: Kaya Kato Møller og Nikolai Vasili Nedergaard, violin,
Daniel Śledziński, bratsch, og Signe Ebstrup Bitsch, cello

CAROLINE SHAW

Boris Kerner

Kalle Hakosalo, slagtøj

GYÖRGY LIGETI (1923-2006)

Strygekvartet nr. 1 "Métamorphoses nocturnes"

NOVO Quartet

NB! Første halvdel spilles attacca (uden afbrydelse).

PAUSE (20 minutter)

FRÉDÉRIC CHOPIN (1810-1849)

Cellosonate i g-mol, opus 65

Allegro moderato
Scherzo
Largo
Finale. Allegro

Hazel Friedman, klaver

PROGRAMNOTER

Caroline Shaw har med rette indtaget den klassiske musikscene med storm. Hendes lette take på klassisk moderne musik står i kontrast til den komplekse og kaotiske verden vi lever i. Shaw komponerer minimalistisk og malerisk, og aftenens første værk **Entr'acte** fra 2011 gør brug af de brede penselstrøg og strygekvartettens fulde farvepalette. Inspirationen til værket kommer fra en specifik overgang fra menuet til trio i Haydns Strygekvartet op. 77 nr. 2. Shaw beskriver det som "et sparsomt og sjælfuldt skift" og sammenligner det med, når Alice træder ind i eventyrland. Shaws værk følger samme menuet og trio-form og forsøger at genskabe den forunderlige overgang mellem delene.

Der er en første gang for alt – i aften er første gang, jeg skal akkompagneres af potteplanter. Aftenens andet værk, **Boris Kerner**, også af Caroline Shaw, er fra 2012. Navnet på værket tilhører en tysk ingeniør, der har skrevet en teoretisk bog om moderne trafikregulering. Umiddelbart virker det til at være langt fra musikkens verden, men Shaw sammenligner de musikalske linjer med trafikmønstrer - noget der sætter sig fast og frigøres igen. Værket kontrasterer mellem det meget rytmiske og det fuldstændig frie, som man kan forestille sig den rigide trafik i storbyen og den flydende trafik på de kurvede landeveje.

György Ligeti skrev sin **Strygekvartet nr. 1 "Métamorphoses nocturnes"** i 1953-54. Du er måske gået i gang med at læse her, fordi du har svært ved at finde hoved og hale i, hvad du hører lige nu. Det kan jeg godt forstå. Der er tale om én lang sats delt i 17 små afsnit. Værket minder meget om en variationssats, men i stedet for at udvikle ét specifikt tema, forvandles et musikalsk koncept igennem de 17 dele. Kvartetten er en af Ligetis tidligere værker, som han skrev mens han boede i Ungarn. Hvis man kender til Bartóks strygekvartetter, er det tydeligt at høre, at Ligeti har hentet sin inspiration her. Selvom musikken kan være vild og kompliceret, er den fyldt med melodiske linjer og rytmiske mønstrer. Senere i sit liv bevægede Ligeti sig helt væk fra det melodiske, og han beskrev strygekvartetten her som gammeldags - hverken tonal eller radikalt atonal. Métamorphoses nocturnes er et krævende værk – formen skal være i orden og hjernen arbejder i topfart. Samtidig er det sjovt at spille, og jeg håber, I synes, det er spændende at lytte til!